

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 345

гр. Бургас, 26.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ангел Д. Гагашев

при участието на секретаря Евдокия Р. Недкова
в присъствието на прокурора Иван Г. Иванов
като разгледа докладваното от Ангел Д. Гагашев Частно наказателно дело № 20242100200193 по описа за 2024 година
за да се произнесе, съобрази:

Производството се движи по реда на чл. 437 ал. 2 и сл. от НПК и е образувано по повод молбата на лишения от свобода Т. Ж. И., ЕГН *****, за условно предсрочното му освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието „лишаване от свобода“, което се изпълнява понастоящем в Затвора гр. Бургас.

В съдебно заседание представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на молбата, като се аргументира с представените по делото писмени доказателства, от които ставало ясно, че спрямо осъдения не са постигнати трайни резултати от провежданите пенитенциарни мерки. Моли молбата да бъде оставена без уважение.

В съдебно заседание представителят на Началника на Затвора в гр. Бургас изразява становище за неоснователност на молбата. Макар да отчита настъпилата положителна промяна в психическите нагласи и волевите умения на осъдения, представителят на затворническата администрация намира, че постигнатите резултати не са трайни и устойчиви, поради което счита, че корекционната дейност следва да продължи. В подкрепа на доводите си сочи, че оценката на риска от рецидив е все още в средни стойности. Моли молбата на осъдения да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Лишеният от свобода моли за уважаване на молбата му. Изразява

съжаление за стореното. Твърди, че се поправил и желае УПО, за да продължи да работи, но и за да се грижи за дъщеря си. Защитникът на осъдения моли съда да уважи молбата за УПО, тъй като намира, че са налице всички предпоставки за това. Изразява несъгласие със заключенията в докладите, изготвени от Началника на затвора и от затворническата администрация, според които И. не следвало да бъде условно предсрочно освободен, тъй като те противоречали на изложените в самите доклади обстоятелства относно постигнатия напредък от приложените корекционни дейности, а също и на оценките на риска. Според защитника, възпитателният процес е приключил, като И. е показал напредък и стабилни положителни резултати, поради което нямало пречка молбата му за УПО да не бъде удовлетворена. Моли за условно предсрочното освобождаване на лишения от свобода.

Съдът, след като обсъди направените от страните становища и възражения и анализира събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното:

Лишеният от свобода Т. Ж. И., ЕГН *****, е за четвърти път в пенитенциарно заведение и понастоящем изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в размер на деветнадесет години и осем месеца, определено с влязъл в сила съдебен акт по ЧНД № 4702/2014 г. на Районен съд – Бургас и формирано от наложеното му като общо наказание по НОХД 673/2010 г. на БОС лишаване от свобода в размер на 19 години и присъединеното към него, на основание чл. 27, ал.1 от НК, наказание от осем месеца лишаване от свобода, наложено на И. по НОХД № 2760/2014 г. на РС – Бургас. За изтърпяване на посоченото общо наказание И. е постъпил в Затвора в гр. Бургас на 28.04.2012 г., като за начало на изтърпяване на наказанието е определена дата 14.02.2012 г. Веднага е бил прехвърлен в Затвора в гр. Ловеч, но е преместен обратно в Затвора в гр. Бургас на 17.09.2014 г. На 15.02.2017 г. режимът на изтърпяване на наказанието му е бил променен от строг на общ със заповед на началника на Затвора в гр. Бургас. През 2018 г. е преместен в затворническо общежитие – първоначално в ЗО „Дебелт 1“, а през 2021 г., по негово желание – в ЗО „Житарово“. Понастоящем е в ЗО „Строител“, където е преразпределен през месец март 2023 г. Полага платен труд и се самоиздържа. През голяма част от престоя си в затвора работи във фирма

„***“, като по отношение на трудовите си ангажменти проявява дисциплинираност и съвестно отношение.

Към датата на постановяване на настоящото определение, неизтърпеният остатък от наказанието е четири години, четири месеца и петнадесет дни.

Видно от представените по делото доклади, изготвени от администрацията на затвора, при постъпването на осъдения И. в пенитенциарното заведение е била изготвена първоначална обща оценка на риска от рецидив и вреди, както и профил на криминогенните нужди. Първоначалната оценка на риска от рецидив е била отчетена във високи стойности – 84 точки, като проблемни били отчетени зоните „отношение към правонарушението“, „жилищно устройство“, „взаимоотношения“, „начин на живот и обкръжение“ и „умения за мислене“. През годините са извършвани нови оценки на риска, като е било отчитане понижаване на стойностите – 71 т., 62 т., 60 т. до 53 т. През месец април 2023 г. е изготвена нова оценка на риска, която отчита отново понижаване – 52 точки. Видно от изготвения от инспектор СДВР при Затвора в гр. Бургас текущ доклад, постигната е устойчива промяна в зоните „отношение към правонарушението“, „управление на финансите“, но няма постигнат устойчив резултат в зоните „начин на живот и обкръжение“ и „умения за мислене“. Според доклада, И. все още е склонен към предприемане на необмислен риск, податлив е на криминално влияние, подценява проблемните ситуации, реагира необмислено и не осъзнава последствията от привидно незначителни битови въпроси.

Видно от представените по делото доклади, според администрацията на затвора е необходимо да бъде изминат определен период от време при изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, при условията на лек режим, в който И. да демонстрира, уменията си за самоконтрол и саморегулация. Освен това не е награждаван на основание чл. 98, ал.1, т.8 от ЗИНЗС, за да може да бъде проследено поведението му при преход към живот на свобода.

Видно от приложените по делото заповеди, осъденият И., през времето на престоя си в затвора, е бил няколкократно награждаван, но и наказван, като последното му дисциплинарно наказание е „писмено предупреждение“, отложено за изпълнение за изпитателен срок от 1 м., затова че е предоставил

лична вещ на друг лишен от свобода.

Видно от приложените по делото доклади първоначално, при постъпването си в затвора, адаптационният период е бил труден за И., проявявал е импулсивност в поведението си, бил е с конфликтни нагласи спрямо служители на администрацията, но постепенно е успял да овладее спонтанно-емоционалното си поведение и е развил и проявил поведенчески самоконтрол. Към настоящия момент осъденият И. е добронамерен и адаптиран към условията на затвора, не демонстрира враждебни или дискриминационни нагласи спрямо другите лишени от свобода. Спрямо него е провеждана индивидуална корекционна дейност, като е бил включен в специализираните програми „Програма за насърчаване на толерантността“ и „Справяне с житейски проблеми чрез промяна на мисленето“, включвал се е в групата на анонимните алкохолици, както и в курс по немски език.

Предвид изложените по-горе обстоятелства, съдът прецени молбата на лишения от свобода Т. Ж. И. за процесуално допустима, но за неоснователна по същество.

Макар да е налице формалното основание, посочено в чл. 70, ал.1, т.2 от НК, съдът намира че не е налице втората, изискуема по закон предпоставка – липсват убедителни доказателства, че лишеният от свобода наистина се е поправил. Условното предсрочно освобождаване е само една правна възможност, която съдът може да приложи единствено, ако са налице категорични доказателства, че е настъпила трайна психическа и емоционална промяна в нагласите и поведението на лишения от свобода в резултат на приложените в затвора възпитателни мерки. Поправянето и превъзпитанието, като преследвани с наказанието цели, трябва да бъдат достатъчно устойчиви, за да се гарантира на обществото, че след въвеждането на лишения от свобода обратно в обществения живот, за другите членове на обществото, а и за самия осъден, няма да възникне застрашаваща ги опасност. В конкретният случай, видно от представените писмени доказателства, очевидно в резултат на престоя и провежданата превантивно-възпитателна работа с И., в него е настъпила значителна положителна промяна – не само в емоционален план и от гледна точка на морално-волевите му задръжки, но и досежно уменията му за мислене. От друга страна, видно е, че този процес все още не е завършил и постигнатите до този момент резултати следва да се надграждат.

Обезпокоителен е фактът, че осъденият И. все още е склонен към предприемане на необмислен риск, податлив е на криминално влияние, реагира понякога необмислено, подценява проблемните ситуации и не осъзнава последствията от привидно незначителни битови въпроси, за което свидетелстват наложените му дисциплинарни наказания през последните години. Тази не дотам овладяна психическа устойчивост на И. пред ежедневните предизвикателства, съчетана с не напълно изградените умения за мислене – разпознаване на проблемите и използване на натрупания житейски опит и знания за намиране на законосъобразното и правилното им решаване, поставят под съмнение възможността обратното приобщаване на лишения от свобода в обществото да премине безпроблемно.

Ето защо, като приветства осъдения Т. И. за постигнатата от него, в резултат на провежданата спрямо него превантивно-възпитателна работа, положителна личностова промяна, съдът все пак намира, че на този етап целите на наказанието не са постигнати до степен, че да е налице гаранция за устойчивост на постигнатия и необходим за обществото резултат, поради което прецени, че не следва да уважава молбата за условно предсрочно освобождаване. Лишеният от свобода следва да продължи да полага усилия за преодоляване на проблемите в посочените зони, за да настъпи желаната от обществото, но и нужна за самия И. промяна в психическите му нагласи и в умението му за мислене, както и изграждане в него на устойчиви положителни модели на поведение и морално-волеви задръжки.

Ръководен от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на лишения от свобода Т. Ж. И., ЕГН ***** за условно предсрочното му освобождаване от изтърпяване на остатък от наказанието „лишаване от свобода“ в размер на деветнадесет години и осем месеца, определено по ЧНД № 4702/2014 г. на Районен съд – Бургас.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в седмодневен срок от днес пред Апелативен съд – Бургас.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____